

Im Name z'lieb thüet er se näh,
Wenn scho nit anders druf isch z'säh!

's hat, wo Handschrifte sammle thien,
Poststämpfel un so Sache,
Un and're wieder, wo's vorziehn,
Mit Waffe Trophées z'mache;
Ne Stolz hän Sie uf alles das,
Doch wisse se nitt wege was!

Dr Eint spielt d'heim nit as Klavier
Un geht nie üs dr Höhle,
E-n-Andrer sieht me nur bim Bier,
Wo er thüet Karte spiele,
Un Keiner ka vo dàne Zwe
Im Andere si Trib versteh.

Un schaue, was dr Dichter macht,
Was dà fir Dings thüet triwe,
Dà süecht jo gar nur Tag un Nacht
Nit as so Rimle z'schriwe.
Er meint, mien's ihm nitt iwel näh,
Me thät se gern im « Hüsfrind » säh!

Ne Jeder vo dr ganz Heerd',
Wo do dur's Lewe schritet,
Hat halt eso ne Steckepferd,
Wo er druf umme ritet;
Drum lache nur nie iwer keis
Un denke-n-Ihr hän selwer eis!

Ne Gant.

Schaü, Müetter, doch die viele Lit!
Wie drucke se!... me kännt schier denke,
Me thüet ene dert ebbes schenke!

Kumm, mir gehn o, do sieh-n-ich nit!
So rieft dr Fritzle wunderfitzig.

Nur g'mach, säit sie, nur nitt so hitzig,
Un druck nitt so, 's isch nur e Gant,
Un ass nit g'schenkt wird an so Orte,
Das weisst me, das isch längst bekannt;
's wird Grimpel als vo alle Sorte
Verkäuft fir mehr Geld, uf mi Treü,
As er mag koste ha ganz neü!
Me meint, d'Lit sin verrückt als alle!...
Doch still!... e-n-Ühre rieft me-n-üs,
Schaü doch die alte Lotterfalle!
Wer will so ebbes näh ins Hüs!
Die müess schön mache an 're Müre!

Ne funkelnagelneüe-n-Ühre,
Wo gar noch nie steh bliwe-n-isch!
So rieft dr Mann jetz dert bim Tisch.
Acht Mark züem erste! acht Mark numme!
Fir so ne Werk isch das kei Summe,
's isch grad fir nit! — Nin Mark! rieft ein.

Nin Mark züem erste! Das isch leider
Nitt viel, das Geld reit sicher keiñ!
Zeh Mark! so rieft gli dert e zweiter.
Elf Mark! rieft jetz Ar erste-n-a,
Ich loss nitt luck, ich will se ha!

Elf Mark züem erste! 's isch noch z'nieder,
Elf Mark züem andre! Elf Mark züem...
Fufzehne! rieft dr Zweit' jetz wieder.
Herr Nochber, das bringt Euch kei Rüehm,
So schreit dr Erst, ass Ihr's nur wisse!

Un wenn i fufzig Mark müess gà,
Bekunnsch se nitt, so bräumt jetz dà,
Denn an 're Gant o, an 're g'wisse,
Hasch Dü mir's letschthi grad so g'macht.